

Czy zwrot w procesie Angeli Davis?

WASZYNGTON PAP. Sad w San Jose w Kalifornii uniewinnił we wtorek dwóch pozostałych przy życiu więźniów murzyńskich, którzy znani są powszechnie, jako „Bracia z Soledad”.

Fleet Drumgo i John Clutchette zostali uniewinnieni z wysuwanego przez władze więzienia San Quentin i prokuratora stanu Kalifornia zarzutów zamordowania strażnika więziennego. Trzeci spośród „Braci z Soledad”, George Jackson, pisarz i rewolucjonista murzyński został w sierpniu ub. roku zamordowany w nie wyjaśnionych okolicznościach, które nadsuwają przypuszczenia, że padł ofiarą reakcyjnych i rasistowskich władz więziennych.

WYROK uniewinniający może mieć wpływ na przebieg

procesu Angeli Davis, która zaangażowała się w kampanię na rzecz obrony „Braci z Soledad”. Jej sprawa również nosi wszelkie znamiona politycznej prowokacji.

TE DZIAŁACZKĘ murzyńska i komunistkę oskarża się o dostarczenie broni bratu zamordowanego później Jacksona — Jonatanowi, który podczas rozpraw sterylizował strażników, uzbroidł oskarżonych, po czym wraz z nimi usiłował uprowadzić samochodem — jako zakładników — przewodniczącego sądu, prokuratora i dwóch sędziów przysięgłych. Akcja się nie udała, samochód został ostryelany przez zaalarmowaną policję. Podczas strzelaniny przewodniczący sądu i trzej porywacze zostali zabici.

(Dokończenie na str. 2)

Kurier
Szczeciński

SRODA, 29
MARCA
1972 ROKU
WYD. A B

26.V.1945

Nr 76 (8564)

Rok założenia 1945

Cena 50 groszy

Pierwsze posiedzenie Sejmu VI kadencji

- Stanisław Gucwa marszałkiem Sejmu PRL
- Henryk Jabłoński przewodniczącym Rady Państwa
- Piotr Jaroszewicz prezesem Rady Ministrów

Dziś exposé premiera

WARSZAWA PAP. 28 bm. odbyło się pierwsze posiedzenie Sejmu VI kadencji. Posiedzenie to otwiera czteroletnią kadencję Sejmu, którego zadania adekwatne są do rozmiarów zadań zawartych w partyjnym programie społeczno-gospodarczym, przyjętym za podstawę platformy wyborczej FJN. Program ten został w pełni zaakceptowany w wyborach do Sejmu i stał się programem ogólnonarodowym. Sejm — najwyższy organ władzy państwowej — wypełniając swoje funkcje ustawodawcze i kontrolne będzie współdziałał w realizacji przedsięwzięcia, jakie zostały zapoczątkowane w naszym kraju przez VII Plenum KC PZPR i skryształizowane na VI Zjeździe PZPR.

PODSTAWOWYM zadaniem wtorkowego plenarnego posiedzenia było wyłonienie naczelnych władz państwa. Sejm wybrał na sta-

nawisko marszałka Izby Stanisława Gucwę, prezesa NK ZSL. Nowym przewodniczącym Rady Państwa został członek Biura Politycznego KC PZPR Henryk Jabłoński. Na prezesa Rady Ministrów Sejm desygnował członka Biura Politycznego KC PZPR Piotra Jaroszewicza.

A OTO relacja sprawozdawcy PAP z pierwszego posiedzenia parlamentu.

Już na kilka minut przed godziną 16 zapelnili się ławy poselskie. Galeria dla publiczności również się wypełniła do ostatniego miejsca. W łóż dyplomatycznej widzimy członków korpusu dyplomatycznego. W łóż prasowej — dziennikarze krajowi i korespondenci zagraniczni.

Zgodnie z tradycją, posiedzenie zainaugurowało przemówienie najstarszego posła w Sejmie, marszałka-seniora Jarosła Iwaszkiewicza.

W swym wystąpieniu Jarosław Iwaszkiewicz podkreślił, że zadania, które stoją przed Sejmem i posłami, są szczególnie ważne, zawierają bowiem wiele nowych elementów, od których zależał zarówno sam charakter prac sejmowych jak i stopniowe urealnianie samych celów, do których wszyscy dążymy; celem, które Edward Gierek określił jako siłę Polski i pomyślność jej obywateli. Praca nasza

będzie kontynuowaniem naszych tradycji w budowie socjalizmu, w kroczeniu po drodze postępu, a jednocześnie nowym etapem we wszystkich dziedzinach naszego życia społecznego, politycznego i kulturalnego. Myśle, że będziemy dokładali wszelkich starań, aby te prace pozwoliły nam na harmo-

nięny rozwój wszystkich mocy, wszystkich zasobów naszego kraju. Program nasz bowiem, program Frontu Jedności Narodu, wyrasta z nowych potrzeb społeczeństwa, wyzwała nowe możliwości.

Myśle, że Sejm nasz, odnowiony i odmłodzony, przeniknięty tym samym entuzjazmem, którego wyrazem był dzień 19 marca, wzrośnie w swoim autorytecie ogólnokrajowym, przysłuchując się uważnie głosem wyborców.

Na zakończenie marszałek-senior życzył wszystkim postom owocnej pracy dla dobra Polski Ludowej.

Z kolei odbyła się uroczystość ślubowania posłów. Tekst roty ślubowania odczytał marszałek-senior, a najmłodszy wiekiem poseł Czesław Wojtera wyrecytował nazwiska posłów. Każ-

dy z posłów powtarzał słowo „Ślubuję”.

(Dokończenie na str. 2)

Aresztowania w Chile

Spiskowcy zamierzali zamordować prezydenta Allende

MEKSYK PAP. Minister spraw wewnętrznych Chile Hernan del Canto oświadczył, że uczestnicy prawniczej spiski zamierzali zamordować prezydenta Chile Salvadora Allende i przejąć władzę w kraju. Spisek został wykryty i udał się.

W czasie konferencji prasowej minister oświadczył, że spiskowcy zamierzali zaatakować pałac prezydencki, a także uwolnić emerytowanego generała Roberto Viaux, oczekującego na proces pod zarzutem udziału w morderstwie szefa sztabu armii Chile, gen. Rene Schneidera. Jako głównego inspiratora spisku minister del Canto wymienił emerytowanego majora Arturo Marshalla, który był związany z neofaszystowskim ugrupowaniem „Ojczyzna i wolność”. Przywódcy tego ugrupowania aresztowani zostali w ostatni piątek.

W Chile trwają aresztowania byłych wyższych wojskowych, podejrzanych o udział w spisku.

NOWE STATKI

W STOCZNI szczecińskiej im. A. Warskiego spłynął 28 km. na wodę pierwszy w tym roku, a pierwszy i ostatni statek z tzw. serii królewskiej. Jest on przeznaczony dla zagranicznego armatora.

Trzydzieści podobnych jednościek płytów już pod banderami Polski, Indii i Iranu. Czarnaślij — mis „Zigant III Waz” znajduje się w ostatniej fazie wyposażenia i jeszcze w dniach, przekazany zostanie Polskim Liniom Oceanicznym.

Wodowanie odbyło się o trzy dni przed zaplanowanym terminem, co jest równoznaczne z wykonaniem planu i kalendarza br.

W stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni przekazany do statku do eksploatacji 15,5-węzła. W składzie do prototypowej jednostki „Manifest Lipcowy” na nowym 55-tysięczniku wprowadzono szereg ulepszeń i nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych.

Kolos posiada silnik „Cegielski — Sulzer” o mocy 17 400 KM, co zapewni jednostce ekspluatacyjną szybkość 15,5 węzła. W składzie do prototypowej jednostki „Manifest Lipcowy” na nowym 55-tysięczniku wprowadzono szereg ulepszeń i nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych.

NA ZDJĘCIU: po wodowaniu w Stoczni Szczecińskiej.

Fot. CAF — Undro

OSPA

Stan alarmowy w Hanowerze

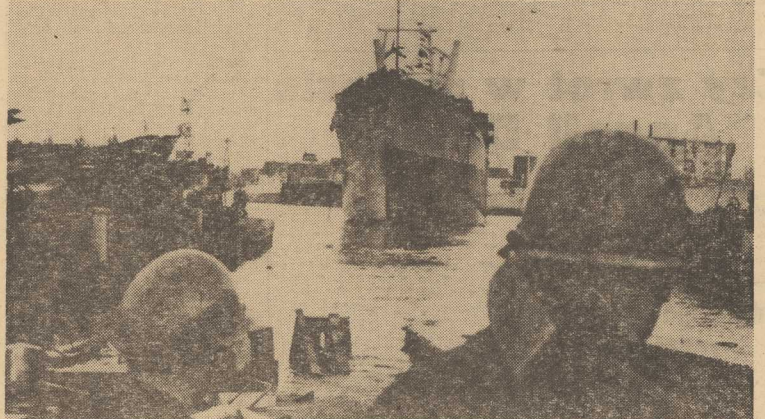
BONN PAP. Ministerstwo Opieki Społecznej Dolnej Saksonii ogłosiło we wtorek w Hanowerze stan alarmowy w związku ze stwierdzonym wypadkiem zachorowania na ospę. Chorzy jest 30-letni Jugosłowianin, który w ciągu minionych 2 tygodni przebywał w kraju na obszarach objętych epidemią ospy. Ustalono, że przybył do NRF samolotem. Choroba przewieziona z głównej kliniki w Hanowerze do stacji izolacyjnej w Stolzenau.

W klinice w Hanowerze, gdzie przebywał Jugosłowianin, wprowadzono we wtorek okres kwaranantowy, ponieważ chory kontaktował się tam z większą liczbą osób, przede wszystkim z lekarzami i pielęgniarkami.

W Jugosławii zmarło 7 osób

BELGRAD PAP. W Jugosławii na ospę zmarło dotychczas 7 osób, a u 75 stwierdzono chorobę.

W Austrii, według danych Ministerstwa Zdrowia, lekarze badają obecnie 6 Jugosłowian podejrzanych o zarażenie ospą.

Mamy jasno sprecyzowane i zaaprobowane przez naród CELE POLITYKI

Skrót przemówienia Edwarda Gierka w Sejmie

NAROD POLSKI wybierając Sejm VI kadencji, potwierdził jednoznacznie swoją wolę realizowania platformy Frontu Jedności Narodu i budowania socjalistycznej przyszłości naszej ojczyzny.

W sprawach dla narodu najważniejszych — w sprawie dalszego socjalistycznego rozwoju i umacniania siły Polski, w sprawie pogłębiania przyjaźni i sojuszu ze Związkiem Radzieckim, w sprawie pokojowej polityki zagranicznej — wszyscy Polacy są jednej myśli. Te patriotyczną jedność będziemy pogłębiać poprzez dalsze zaciężanie nie więzi naszej partii z ludźmi pracy miast i wsi, poprzez dalsze zespalandie wszystkich sił społecznych tworzących Front Jedności Narodu.

Sądzę, że wyrażę opinię wszystkich posłów, jeśli z tej trybuny złożę naszym rodakom — obywatelom Polski Ludowej —

serdeczne podziękowanie za zaszczytne zaufanie, jakim obdarzyli nas w głosowaniu powstającym.

Mówiąc następnie o roli Sejmu w pracy państwowej i w życiu politycznym kraju oraz o politycznych i moralnych obowiązkach każdego posła, E. Gierek podkreślił, że wynikają one z wielkiej wagi społeczno-ekonomicznych zadań, które w ubiegłym roku podjęliśmy i realizujemy. Sejm nasz — powiedział I sekretarz KC — spełni te role, spełni oczekiwania społeczeństwa, jeśli będzie projekty ustaw rozpatrywać wnikliwie i głębiej je konfrontować z doświadczeniem społecznym, jeśli stanowić będzie prawa mądre i dalekowszyczne, odpowiadające zasadom socjalizmu i interesom narodu.

Sejm nasz będzie z pewnością jednorodny w zasadniczych sprawach rozwoju kraju i polityki polityki zagranicznej, a równocześnie będzie wymagający i krytyczny w swej działalności kontrolnej.

W tym duchu pracować będą w Sejmie posłowie klubu naszej partii, w tym duchu będzie myślił i działał szereg klubów poselskich sojuszników stronnictwa i z posłami bezpartyjnymi.

Mamy jasno sprecyzowane i zaaprobowane przez naród cele polityki. Wiemy, jakie środki są niezbędne i jak należy pracować, aby cele te osiągnąć — stwierdził dalej mówca. Podejmujemy wielkie zadania w dziedzinie modernizacji aparatu wytwórczego i szybkiej rozbudowy tych działów produkcji, które mają największe znaczenie społeczne. Na podstawie szybkiego wzrostu dochodu narodowego będziemy konsekwentnie polepszać warunki życia ludzi pracy.

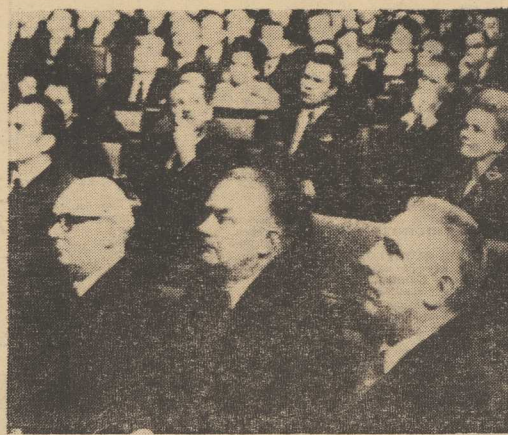
Przypominając, że IV Plenum KC PZPR rozpatrzyło projekt planu społeczno-ekonomicznego rozwoju Polski do roku 1975, E. Gierek podkreślił kluczowe znaczenie usprawnienia procesu inwestowania.

Szybki rozwój naszej gospodarki narodowej, a tym samym dalszy wzrost stopy życiowej uzależniony jest od postępu w produkcji. Musimy nadać znaczenie wyższą rangę nauce i technice, jako głównej dźwigni nowoczesności produkcji. Musimy podwyższać kwalifikacje i doskonalić kadry, lepiej wykorzystywać maszyny, urządzenia i materiały. Trzeba stale rozszerzać i pogłębiać współpracę w ramach RWPG, intensyfikować wymianę handlową z innymi krajami. We wszystkich tych dziedzinach istnieją duże rezerwy, trzeba je uruchomić.

Wielką polską siłą wobec zadania pełnego wykorzystania siły rąk i umów ludzkiej pracy są rękoprawne podnoszenie siły produkcji, zwiększenie siły maszyn, nowożytności, środków ochrony roślin i materiałów budowlanych.

Poruszając problem zaopatrzenia wsi w wodę, mówca stwierdził, że jego rozwiązanie wymaga już dziś odpowiednich przedsięwzięć rządu i władz terenowych. Rozważenia wymaga także — opracowany przez polską naukę i inżynierów — projekt kompleksowego zagospodarowania zasobów wodnych Wisły.

Będziemy nadal dbać o to, aby trud rolnika był zawsze opłacalny, aby wszystkie organizacje i instytucje obsługi rolnictwa pracowały coraz sprawniej. Klasa robotnicza, wszyscy lu-

NA ZDJĘCIU: podczas obrad. Od lewej postawie: Henryk Jabłoński, Piotr Jaroszewicz, Edward Gierek.

dzie pracy chcą pracować coraz lepiej i wydajniej. Pragną oni równocześnie konsekwentnej i prawidłowej, zgodnej z wymogami rozwoju, realizacji zasad sprawiedliwości społecznej, podnoszenia realnych płac i doskonalenia systemu płac tak, aby praca rzetelna i wydajna była odpowiednio wynagradzana.

W hierarchii społecznych potrzeb najwyższą stawiamy szybkie rozwiązywanie kwestii mieszkaniowej, stopniowe skracanie czasu pracy i obniżanie wieku emerytalnego, unowocześnianie oświaty i wyrównanie warunków startu dla młodych, rozbudowę nowoczesnej i dostępnej dla wszystkich opieki nad zdrowiem, pomoc dla rodzin wiejskich, dla kobiet pracujących, zwłaszcza dla matek. Zaspokajanie tych potrzeb mieć będzie priorytet w polityce państwa oraz jasno sprecyzowany i konsekwentnie realizowany program działania.

Wszędzie, w całym kraju, daliśmy zielone światło inicjatywom, gospodarności, lepszej organizacji pracy. Kampania przed wyborczą wzbogaciła nasz program działania o nowe propozycje lepszych i bardziej efektywnych rozwiązań, żadnej z tych propozycji nie wolno zapomnieć jednocześnie aktywne przeciwstawianie się konserwalizmowi, oderwaniu od życia, obłożności na potrzeby i dążenia społeczne, biurokratyzmowi — wszystkimu, co hamuje postęp.

Musimy aktywne i konsekwentnie kształtować i pomnażać siły twórcze naszego narodu, umacniać w świadomości powszechnej socjalistyczne, patriotyczne i internacjonalistyczne ideały oraz wolę kierowania się nimi w życiu. Pragniemy, aby socjalistyczna kultura narodowa, kontynuująca nasze najlepsze tradycje, wzbogacała życie duchowe naszego społeczeństwa, kształtowała osobowość i ideowe motywacje działania ludzi, zgodnie z zasadami socjalizmu, z duchem naszej epoki.

Polityka i siła naszej socjalistycznej wspólnoty, wsobna realizacja polityki pokojowego współzestawienia, stworzyły warunki dla położenia kresu zimnej wojnie i otwarcia nowej karty w rozwoju sytuacji europejskiej. Wyszliśmy ideę konfederacji w sprawie bezpieczeństwa i współpracy w Europie, wychodzimy naprzeciw wszelkim konstruktywnym inicjatywom, pragniemy możliwie szybko doprowadzić do tego spotkania i zapewnić jego sukces. Rozwijamy i nadal będziemy rozwijać przyjazne stosunki z Francją, krajami skandynawskimi, ze wszystkimi innymi państwami, które opowiadają się za odprężeniem i współpracą.

Na tej właśnie bazie Polska wespół ze Związkiem Radzieckim i innymi naszymi sojusznikami podjęła proces normalizacji stosunków z NRF.

Stawką w walce, która toczy się obecnie w Niemczech zachodnich o ratyfikację układów moskiewskiego i warszawskiego jest to, czy NRF będzie uczestniczyć w rozwoju pokojowych stosunków na naszym kontynencie, czy też wróci do manowce zimnej wojny.

Opozycja w NRF, wysuwając przeciwko ratyfikacji układów argument, że po ich ewentualnym obaleniu mogą być one negocjowane ponownie, świadomie wprowadza w błąd opinię publiczną. Nasze stanowisko w tej kwestii jest jasne i niezmiennie: platformą normalizacji stosunków między Polską a NRF mogą być tylko i wyłącznie układy, które zostały już podpisane — obydwaj układy, tj. warszawski i moskiewski. Ich odrzucenie byłoby równoznaczne z odrzuceniem normalizacji.

Na przyszłość Europy patrzymy z optymizmem. Patrzymy z optymizmem na przyszłość całego świata, który — mimo wszystkie trudności, wszystkie opory sił imperializmu, wszystkie opory socjalizmu, woli narodu, pokoju i szerszej międzynarodowej współpracy.

Myślą naszą polityką międzynarodową i wewnętrzną jest ideał wsobność. Dla realizacji podstawowych celów wewnętrznych, dla pomyślnego socjalistycznego rozwoju, potrzebujemy pokoju i bezpieczeństwa.

Podstawowym zadaniem obecnego posiedzenia Sejmu jest

wyłonienie naczelnych władz państwa.

Z upoważnienia partii i stronnictw politycznych chętnym wyraził podziękowanie dotychczasowym członkom Rady Państwa za ich ofiarną pracę. W szczególności pragnę podziękować Józefowi Cyrankiewiczowi, zasłużonemu działaczowi polskiego ruchu robotniczego, który od 25 lat pełnił wysoce odpowiedzialne funkcje w naczelnych władzach państwowych i wniósł duży wkład do budowy Polski Ludowej.

Z upoważnienia Centralnej Komisji Porozumiewawczej Partii i Stronnictw Politycznych proponuję, aby Sejm wybrał na stanowisko przewodniczącego Rady Państwa członka Biura Politycznego KC PZPR Henryka Jabłońskiego.

II. Jabłoński jest znanym działaczem polskiego ruchu robotniczego i uczestnikiem walk wywolencyjnych. W Polsce Ludowej służył on sprawie budowy socjalizmu jako wybitnym uchem-historem, jako działacz polityczny i państwowy, jako organizator nowoczesnej nauki i oświaty.

Proponuję, aby Sejm powierzył funkcję prezesa Rady Ministrów Piotrowi Jaroszewiczowi — członkowi Biura Politycznego KC naszej partii i upoważnił go do przedłożenia propozycji w sprawie składu Rady Ministrów.

Wkład Piotra Jaroszewicza w walkę o Polskę Ludową i w jej budowę jest powszechnie znany. Od 15 miesięcy jako szef rządu aktywnie uczestniczył w tworzeniu i realizacji polityki państwa zapoczątkowanej na VII Plenum KC naszej partii. Jego doświadczenie państwowe i gospodarcze oraz pomyślne rezultaty prac rządu osiągnięte pod jego kierownictwem uzasadniają w pełni ponowne powierzenie P. Jaroszewiczowi stanowiska prezesa Rady Ministrów.

Jestem przekonany — powiedział na zakończenie E. Gierek — że z naszą wspólną pomocą, przy aktywnym współdziałaniu całego społeczeństwa, rząd PRL będzie sprawnie i owocnie realizował program FJN.

DEPESZE gratulacyjne

DO PRZEWODNICZĄCEGO RADY PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ TOWARZYSZA HENRYKA JABŁOŃSKIEGO WARSZAWA

Szanowny Towarzyszu Przewodniczący! W imieniu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i swoim własnym gratuluję Wam serdecznie wyboru na wysokie stanowisko przewodniczącego Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Korzystając ze sposobności, pragnę wyrazić nadzieję, że i wy, współpracując i bratnie sojusznicy między Związkiem Radzieckim a Polską Rzeczpospolitą Ludową, oparte na nie wzruszonych podstawach marksizmu-leninizmu i internacjonalizmu proletariackiego, będą nadal rozwijać się pomyślnie dla dobra naszych narodów, w interesie umacniania potęgi i jedności wspólnoty socjalistycznej oraz w interesie socjalizmu i sprawy pokoju na całym świecie.

Niech mi będzie wolno, Towarzyszu Przewodniczący, złożyć Wam życzenia poważnych osiągnięć w Waszej odpowiedzialnej i zaszczytnej działalności.

NIKOLAJ PODGORNY PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR

DO PRZESIA RADY MINISTRÓW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ TOWARZYSZA PIOTRA JAROSZEWICZA WARSZAWA

Szanowny Towarzyszu Jaroszewicz! W imieniu rządu radzieckiego i osobicie gratuluję Wam serdecznie ponownego powołania na prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zycząc Wam wielkich sukcesów w wykonywaniu zadań powierzonych przez VI Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w interesie budowy socjalizmu i podnoszenia dobrobytu narodu polskiego.

Wyrażam głębokie przekonanie, że braterska przyjaźń i ścisła współpraca między Związkiem Radzieckim a Polską będą nadal umacniać się jeszcze bardziej i rozszerzać dla dobra naszych narodów oraz w interesie socjalizmu i pokoju na całym świecie.

ALEKSIEJ KOSYGIN

Kurier akademicki

DODATEK „KURIERA SZCZECIŃSKIEGO” i RO ZSP 29. III. 1972

Wyższa Szkoła Nauczycielska - uczelnia szeroko otwarta

GDY przed kilku laty powstała Wyższa Szkoła Nauczycielska w Szczecinie, otrzymywała dobrze na wyrost określone perspektywy, zgodnie z którymi placówka ta miała stać się ośrodkiem nauk humanistycznych, załącznikiem uniwersytetu. W rzeczywistości wiadomo było, iż kształcić ona będzie nauczycieli dla szkół podstawowych.

Wobec braku kadry naukowo-dydaktycznej, trudności lokalowych, niedostatku bazy na ukowej nie nie rokowało szczególne dynamicznego rozwoju WSN. Tymczasem okazało się, że ambicje młodych pracowników naukowo-dydaktycznych, związane z potrzebami regionu, wyznaczają kierunki w znacznym szerszym zakresie badawczym, niż by to wynikało z obowiązków kształcenia młodzieży w zawodzie nauczycielskim.

Podjęte więc zostały prace na temat socjologii ludzi morza. Nie zbadany dotychczas w Polsce problem stał się jednym z przedmiotów zainteresowania szczecińskiej WSN. Uczelnia ta również zajęła się zagadnieniem oddziaływania na umysł i psychikę uczniów audiowizualnych środków masowego przekazu, jak też sprawą nowoczesnych pomocy naukowych.

Obecnie wchodzi do planu naukowego uczelni część programu zintegrowanych badań naukowych na Pojezierzu Drawskim, badań zainicjowanych przez Wyższą Szkołę Rolniczą. W odpowiedzi na potrzebę tej ostatniej szkoły w zakresie poznania kwestii ludnościowych Wyższa Szkoła Nauczycielska przystąpiła do odpowiedzi na pytania związane z osadnictwem.

NA WSTĘPIE stwierdzić trzeba, że będą one miały duże znaczenie przy wyznaczaniu najwłaściwszych kierunków rozwoju produkcji rolno-hodowlanej

na tym terenie, a to przez poznanie pochodzenia, tradycji, potrzeb, dążeń i aspiracji ludności związanej z tym terenem. Nie zapominajmy, że chodzi tu o możliwości najbardziej nowoczesne rozwiązania w dziedzinie wielkołanowej gospodarki.

DO HISTORYKÓW z WSN należeć będzie przedstawienie historycznego ukształtowania się osadnictwa na Pojezierzu Drawskim. Był to zawsze teren wielkich latyfundiów przy stosunkowo niewielkiej ilości indywidualnych gospodarstw rolnych. Do prac rolnych właściciele majątków angażowali także sezonowych robotników. Również przebywali tu wychodźcy z Polski.

Zbadać należy siłę osiedlenia, relację ludności wiejskiej w stosunku do miejskiej, migracje wewnętrzne i zewnętrzne na terenie tego subregionu.

SOCJOLOGOWIE, wspólnie z pracownikami naukowymi Instytutu Zachodnio-Pomorskiego wnikną w zagadnienia kultury i oświaty na Pojezierzu Drawskim. Liczba młodzieży, jej wykształcenie, możliwości zatrudnienia — to wyznaczniki do podjęcia działań zarówno w zakresie przystosowania sieci szkół jak i placówek kulturalnych, które powinny istnieć na badanym terenie.

Nie jest naszym zamiarem przecenianie udziału WSN w naukowej pracy, mającej określić optymalne warunki produkcji rolnej. Ale trudno pominąć

współdziałanie tej placówki w tak poważnej akcji. Tym bardziej, że wiąże się on z czymś jeszcze. Badania te są mianowicie jednym z etapów „pracy organizacyjnej”, pracy od podstaw przy tworzeniu się w Szczecinie prawdziwego ośrodka humanistycznego.

Jest tu więc miejsce dla historyków, socjologów, prawników. Zapotrzebowanie regionu i otwarcie bram placówki dla tych potrzeb jest realną podstawą rozwoju WSN, która zaczyna pełnić rolę wyznaczoną jej przez społeczeństwo.

Jolanta FRYDRYKIEWICZ

Na zdjęciu: sala obrad,

Foto: Al. Wituszyński

Z obrad XI Okręgowej Konferencji ZSP

Głosy studentów

ZRZESZENIE Studentów Polskich, organizacja niewątpliwie najbardziej prężna, spośród tych, które działają na wyższych uczelniach, skupia w szczecińskim środowisku akademickim 6 tysięcy studentów. Stanowi to prawie 80 proc. młodzieży studiującej w naszym mieście. Te dane mogą więc, w pełni uzasadniać przekonanie, iż sprawy, które poruszane były na XI okręgowej konferencji sprawozdawczo-wyborczej ZSP stanowią przedmiot zainteresowania wszystkich studentów.

Zdecydowanie na pierwszym miejscu, zarówno w pracy poprzedniej Rady Okręgowej jak i w obecnej dyskusji znalazły się zagadnienia związane z nauką. Kwestie, które młodzież uważa za sporne układają się na wielu płaszczyznach.

Krytyka dotyczy i wielu podjętych, już zupełnie nieaktualnych, i doboru asystentów, i niskiego poziomu lektoratów języków obcych, i stosunku studentów do nauki, i zbyt obszernego programu zajęć obowiązkowych na uczelni. Trzeba powiedzieć, że nie wszystkie wyrażenia w dyskusji można byłoby potraktować serio, ale pozostał przy głosach, które na leżało wziąć pod uwagę.

SPRAWA doboru młodej kadry naukowej jest obecnie, nie bez słuszości, podważana. Na uczelni zostają ci, którzy mają gdzie mieszkać. Dobór tej kadry pozostaje również sprawą wewnętrzną zakładu — i w efekcie wygrana w tym konkursie często nie przypada najlepszym. Stan taki sprawia, że studenci stwierdzają czasami nieprzygotowanie

asystenta prowadzącego ćwiczenia. Rzecz rozszerza się więc do rozmiarów krytyki metod nauczania.

Skoro w tej formie studenci, mający najlepsze oceny nie znajdują ekwiwalentu za swój wysiłek i jeżeli ponadto lepsze stanowiska pracy zawodowej otrzymują często słabsi absolwenci — to w dyskusji pada zdanie, iż „nie oplaci się studiować”. I to musi budzić sprzeciw.

W pewnej chwili bowiem słuchaczowi może się wydawać, że ludzie, otrzymujący dyplomy oczekują życiowej drogi oczyszczenia

(Dokończenie na str. 2 K-A)

Co z kołami naukowymi?

...**METODA** wychowawczego przodownictwa polega na tym, że wychowawca i wychowanek wspólnie realizują określone zadanie, wspólnie szukają rozwiązania pewnego zagadnienia. Wychowawca w konkretnej pracy realizuje cechy ideału wychowawczego i wciąga wychowankę w tok pracy, której sukces wymaga także i od wychowanka realizacji tego ideału. Istnieje stara tradycja uniwersytecka nakazująca traktować studentów jako młodszych kolegów, pochodząca z tych czasów kiedy uniwersytety były społecznościami profesorów i studentów wspólnie poszukujących prawdy...

(prof. J. SZCZEPAŃSKI)

ODNIESIENIE tego cytatu do istniejącego obecnie stanu w zakresie dydaktyki na wyższej uczelni prowadzi do wniosku tak oczywistych, że niemal tragicznych w swoim trzmiem. Swego czasu próba urodzenia tej sytuacji były koła naukowe. W nich bowiem miała sante wytworzyć się placzyczna autentyzmu porozumienia między studentem a profesorem oparta o współdziałanie, zamierzająca naukowo-badawcze, zaangażowanie emocjonalne.

Nadzieje te spełnione zostały tylko w określonych przypadkach, uwarunkowanych w zasadzie stosunkami władz uczel-

ni, wydziałów, instytutów do studenckiego ruchu naukowego. Chodzi o problem opieki nad kołami, traktowanej niekiedy zbyt formalnie bądź jedynie deklaratoryjnie. Osoba opiekuna wywiera dość zasadniczy wpływ na rozwój i ukierunkowanie działalności koła. Predyspozycje opiekuna naukowego, poparte doświadczeniem, autorytetem, a głównie chęcią pracy z młodzieżą, stanowią nieodzowny element sprawnego przebiegu procesu dydaktyczno-wychowawczego. Jednocześnie nasuwa się spostrzeżenie natury formalnej odnośnie wliczania czasu poświęconego opiece nad kołem w pensum dydaktyczne kadry na-

uczającej. Brak takiego przepisu prowadzi z konieczności do marginalnego traktowania zjawiska i nie sprzyja zainteresowaniu studenckim ruchem naukowym.

Z DRUGIEJ STRONY zauważyć można male zainteresowanie samych studentów działalnością kół naukowych. Wydaje się, że przyczyną tego jest duże obciążenie programowe, które nie pozwala na łączenie nauki z pracą w kole. Dlatego zapewne zrodziły się w niektórych środowiskach koncepcje tzw. „kół elitarnych” — tzn. grupujących studentów z bardzo wysoką oceną średnią. Preferencje tego typu koncepcji wydaje się niecelowe z punktu widzenia praktyki gospodarczej. Należałoby raczej rozpatrzyć możliwość ograniczenia zajęć obowiązkowych na rzecz samodzielnego studiowania. Tym samym do kół naukowych mogłyby należeć każdy chętny student, po to by jak najlepiej przygotować się do zawodu. Znajomość problematyki badawczej, utrzymywanie stałego kontaktu z myślą naukową — wszystko to są atrybuty przyszłych działaczy (praktyków) życia gospodarczego, dla których niezbędne jest miejsce w studenckim ruchu nauko-

wym. Natomiast rola grupy inicjującej, która nadawałaby ton naukowej działalności koła, jest oczywista i tu należałoby upartym być elitarny charakter.

DZIAŁALNOŚĆ w studenckim ruchu naukowym jest jedną z najdroższych form aktywności studenta. Wynika ona ze zrozumienia potrzeby pełnego i jak najlepszego wykorzystania okresu studiów dla określenia i rozwiązania swoich zainteresowań oraz dążenia do samodzielnego podejmowania problemów badawczych. Dlatego też uzasadnione wydaje się spostrzeżenie, że działalność w ruchu naukowym winna stanowić „kołatkę” młodej kadry dydaktycznej, która tutaj znajduje potwierdzenie swoich predyspozycji zawodowych i naukowych.

IDEA studiów indywidualnych, niezbyt jeszcze popularna wśród studentów, powinna stanowić jędrzem z głównych aspektów działalności kół naukowych. Praktyczne rozwiązania w tym zakresie mają już niektóre środowiska. Przykład: Kół Naukowe „Mechanik” z Politechniki Szczecińskiej rozpoczęło realizowanie indywidualnych studiów już na II roku. Po wytypowaniu przez Kół

dwa najzdolniejszych studentów przeprowadzono dla nich kurs matematyki i mechaniki teoretycznej. Wraz z pozytywnymi rezultatami postanowiono obu kolegom skierować do studia wg programu indywidualnego. Aktualnie Kół Naukowe „Mechanik” rozpoczyna kurs dla czterech następujących studentów II i III roku. W sumie inicjatywa godna popularyzacji.

Zalecenie Min. Oświaty i Szkolnictwa Wyższego o włączeniu planów naukowych kół do prac instytutów, stanowi szansę nie tylko uporządkowania spraw organizacyjnych kół naukowych. Współpraca instytutów z kołami naukowymi wydaje się nie tylko pomocna ale wręcz wskazana, bowiem poprzez rozwiązanie problematyki naukowej w ramach danego instytutu następuje również integracja z całym zespołem pracowników.

Alarmującym sygnałem jest brak dobre wyposażonych laboratoriów, stanowisk badawczych, urządzeń itp. Jest to ogólna bolączka w skali kraju, niejednokrotnie utrudniająca prawidłową realizację procesu dydaktyczno-wychowawczego, a kołom uniemożliwia ciągłość (Dokończenie na str. 2 K-A)

Kadry dla przyszłości

Powszechny przegląd wyników w nauce

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH podjęło inicjatywę przeprowadzenia indywidualnych rozmów ze studentami na temat wyników ich nauki. W dyskusji przedkładał ZSP zło sio wiele wniosków zmierzających do udoskonalenia systemu kształcenia w szkołach wyższych i do zmiany systemu zatrudnienia — w myśl zasady: **najlepsze miejsca i warunki pracy dla najbardziej wartościowych studentów.** ZSP występuje tu w obronie interesów studentów — z wyjątkiem oczywiście tych, którzy reprezentują negatywną postawę wobec studiów.

W trakcie trwającego przeglądu wszystkie instancje ZSP będą dążyć do:

— ZWIĘKSZENIA wpływu ZSP, poprzez grupy studenckie, na studentów najmłodszych, mobilizowania ich do lepszej, systematycznej nauki,

— ZORGANIZOWANIA pomocy w formie dodatkowych zajęć lub korepetycji, dla tych studentów dla których jest ona niezbędna,

— OKREŚLENIA przyczyn utrudniających studiowanie, które mogą być usunięte w drodze doradnych decyzji wydziału lub uczelni,

— PRZEPROWADZENIA analizy zaopatrzenia w skrypty, podręczniki i inne pomoce naukowe.

W organizacji przeglądu uczestniczy cały aktyw ZSP, dążąc do objęcia indywidualnymi, koleżeńskimi rozmowami jak największej liczby studentów.

W SZCZECIŃSKIM środowisku studenckim przegląd zostanie zakończony w kwietniu. Ustalono, że będzie on siałą formą działalności ZSP w naszym środowisku. Wyniki rozmów oraz analiz zostaną przedstawione władzom instytutów, wydziałów, uczelni i będą przedmiotem obrad organów samorządowych szkoły wyższej. Wnioski wynikające z indywidualnych rozmów będą również bardzo ważnym elementem w tworzeniu programu ZSP i sposobów jego realizacji.

Za pośrednictwem Akademickiego Radia „Pomorze” i zebrań studenckich problemy oraz poglądy zgłaszane w trakcie przeglądu będą przedstawione całemu środowisku studenckiemu Szczecina. Powszechna analiza wyników w nauce studentów organizowana jest w tej formie po raz pierwszy. Jest to zamierzenie bardzo ambitne i trudne — ale chyba przez to pobudzające cały aktyw ZSP do twórczego udziału w realizacji programu określonego hasłem „Kadry dla przyszłości”. W programie tym, stworzonym w trakcie ogólnopolskiej, akademickiej dyskusji, mieszczą się wszystkie najistotniejsze sprawy i problemy studenckie. (jb)

Tadeusz Spychaj — jeden z najlepszych

NAJLEPSZYM studentem Wydziału Technologii Chemicznej PS, laureatem kon kursu im. M. Kopernika, zo stał Tadeusz Spychaj — stu dent IV roku. Jego średnia ocen wynosi — 4,75. Anegd otycznie brzmią słowa Tadeusza o jego pierwszym zainteresowaniu się chemią: „Pewnego dnia, w szkole podstawowej, nasz nauczyciel zilustrował wywódb jakiegoś doświadczenia tym, że do białego dołaj coś rów nież białego i powstało... żółte. Bardzo mnie to za frajowało!”

W zamierzaniach swoich utwierdził się w czasie studiów szkolnych, gdy był uczniem Technikum Chemicznego w Poznaniu. Praktyki z tego okresu ocenia znacznie wyżej od swych praktyk odbywanych już w czasie studiów. Otrzymuje stypendium fundowane z Pomorskich Zakładów Tworzyw Sztucznych w Wąbrzeźnie, ale chemię zostawia na uczelni, gdyż mu zaproponowano pracę w Zakładzie Tworzyw Sztucznych. Wspomni na o trudnościach w zatrudnieniu chemików. Uważa, że istnieje potrzeba weryfikacji stanowiska pracy w przemysle chemicznym przy równoległym rozwoju bardziej specjalistycznych dziedzin chemii, jak np. technika syntez organicznych. Wskazuje problem określenia miejsca, w pracy technika-chemika, którego aktualna rola w przemyśle jest deprecjacyjna, co wiąże się również z nieprzeobrażeniem wu korzystaniem kadry z wyższym wykształceniem.

TADEUSZ bardzo dobrze godzi studia z pracą społeczną. Od trzeciego roku studiów działa w Zrzeszeniu Studentów Polskich; pełnił funkcję starosty roku, członka Rady Wydziału wej ZSP. Aktualnie jest przewodniczącym RW ZSP Wydziału Technologii Chemicznej. Zapłany o przyczynach niezadowolających wyników w nauce studentów, których stac na więcej — odpowiada:

„Wyniki w studiach nie są tylko w trakcie studiów. I to głównie w sferze moralnej. Niektórzy precyzyjnie naukowo-dydaktyczni działają się, że studenci może nie satysfakcjonować oceną dostateczną. Również przebieg wielu zaliczeń i egzaminów, jego formy i klimat — nie sprzyjają donopu wianu studentów do wysiłku i uczciwości w studiach (opieram się na opiniiach studentów nie tylko swojego wydziału). Najistotniejszym antymotywem jest chyba to, że przy podejmowaniu pracy zawodowej wyniki w nauce nie są brane pod uwagę. Dlatego też roku tuje jeszcze w środowisku szkolnym opinia, że „wyjeżdż się i zaangażowanie społeczne. W praktyce studium poważ nie pomaga atmosfera panująca w grupie. Siąd słuszy się o „lepszych” i „gorszych” grupach. Do tworzenia korzystne go klimatu w dużej mierze przyczynia się działalność ZSP.”

Tadeusz Spychaj znajduje również czas na realizację zainteresowań nie związanych ze swoim wydziałem — jego hobby to polska literatura współczesna. Jest skromny, koleżeńsk i, lubiany w środowisku studenckim.

J.A-WSKI
Foto — Eugeniusz Barez

O PRASIE STUDENCKIEJ

OD PONAD czterech lat Oprzy RO ZSP działa Klub Dziennikarzy Studenckich. Przy jego współudziale wydawa denkie dodatki, spośród których obecny „KURIER AKADEMICKI” jest już piętnastym i, kolei w ostatnich 4 latach. Mówi o dodatkach akademickich nie sposób nie wspomnieć o „GŁOSIE STUDENCKIM”, który tradycyjnie i regularnie ukazuje się raz w miesiącu w „Jan tarze”.

W LUTYM BR., w Uniejowie, odbyła się ogólnopolska narada dziennikarzy studenckich zorganizowana z inicjatywy łódzkiego Klubu Dziennikarzy Studenckich i RN ZSP. Range spotkania będącego formą wymiany doświadczeń, pomógł poszczegól nym KDS, podkreślił fakt przybycia nań przedstawicieli najwyższych władz partyjnych. Wśród postulatów, wysuniętych przez ponad 100 przedstawicieli prasy studenckiej, zwracają uwagę wnioski o rozszerzenie systemu stypendiów, zwiększenie etatów stazowych oraz zwolnienie wybijających się członków KDS z egzaminów wstępnych do Instytutu Dziennikarstwa. Zwraca on także uwagę na konieczność większego zainteresowania, opieki fachowej i pomocy w zakresie szkoleń nad KDS ze strony Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich oraz RSW PRASA.

W OSTATNICH latach obserwuje się szybki rozwój prasy studenckiej i studenckiego ruchu radiowego. Takie pisma jak „itd”, „Student”, „Politechnik”, „Nowy Medyk” znane są nie tylko w kręgach studenckich, ale cieszą się spora popularnością wśród społeczeństwa. Trzeba także wspomnieć o pracowniach „Spojrzeńcach”, wrocławskich „Konfrontacjach” i rzeszowskim „Prometeju” — pismach wprawdzie środowiskowych, ale reprezentujących dobry poziom.

Działalność zarówno pras jak i radia studenckiego ma olbrzymie znaczenie w kształtowaniu opinii, rozwijaniu zainteresowań, aktywizowaniu całego środowiska studenckiego. Nie najlepiej jest pod tym względem w Szczecinie. Klub Dziennikarzy Studenckich — jeden z najdłuższych istniejących w Polsce — mimo niewątpliwych sukcesów, jakimi są wspomniane dodatki studenckie w „Kurierze” i „Jantarze”, nie może mimo wszystko wyjść z impasu. Trwa jące — nie od dziś — trudności spowodowane są przede wszystkim brakiem kadry i nazwijmy to, zapleczem. W KDS zrzeszeni są głównie członkowie oddziałów redakcji „Nowego Medyka”, „Politechnika” — dominuje więc Politechnika oraz Pomorska Akademia Medyczna — a inne uczelnie? Sprawa ta, we własnym interesie, powinny zająć się RU ZSP, WSM a także WSR, i to jak najszybciej!

WIEKSZOŚĆ obecnych członków KDS to osoby kończące studia lub już absolwenci. Łada dzień odejść więc do swoich obowiązków zawodowych — i co wtedy? W ostatnich dniach lu tych obecny „KURIER AKADEMICKI” jest już piętnastym i, kolei w ostatnich 4 latach. Mówi o dodatkach akademickich nie sposób nie wspomnieć o „GŁOSIE STUDENCKIM”, który tradycyjnie i regularnie ukazuje się raz w miesiącu w „Jan tarze”.

Plany są ambitne, czy zostaną zrealizowane — pokaże przyszłość.

MACIEJ LAMBERT

Najlepsze akademiki

POŁOWA szczecińskich studentów mieszka w domach akademickich. Totcz konkurs ogłoszony przez Radę Naczelną ZSP na najlepsze samorzady domów studenckich odbił się szerokim echem w środowisku młodzieży studiującej. Jednym z etapów konkursu była ocena pracy samorządów przeprowadzona przez komisję Rady Okręgowej ZSP. Na miano najlepszych za słuszy sobie: rada samorządu Domu Studenckiego Wyższej Szkoły Rolniczej przy ul. Chopina 12, rada DS Politechniki Szczecińskiej przy al. Piastów 26, rada DS Wyższej Szkoły Nauzejskiej oraz Wyższej Szkoły Rolniczej przy ul. Broniewskiego.

Zyczymy powodzenia w konkursie ogólnopolskim! (jt)

Foto Bogdan MELLER

„Z SERCEM DO DZIECKA” — czyli jak studenci PAM wcieliłi projekt w czyn

25 LUTEGO 1970 roku, na ze braniu Komisji Kultury RU ZSP PAM powstał projekt zorganizowania akcji, której celem jest umilenie chorym dzieciom pobytu w szpitalu. Zaplanowano więc do studentów PAM o zga szenie swego udziału w akcji, której nadano miano „Z sercem do dziecka”. Apel spotkał się z odzewem studenckiej braci i już 1 marca w Klinice Okulistycznej, a 6 marca w Urologicznej i Chirurgii Stomatologicznej odbyły się pierwsze spotkania z dziećmi. Dla małych pacjentów zorganizowano różne gry i zajęcia oraz konkursy rysunkowe. W wyniku nawiązania kontaktów z: Automobilkлубem Szczecińskim, PZU, LOP, Związkiem Ochotniczych Straży Pożarnych, SKO przy Oddziale Wzwojewódz kim PKO, Stacją Sanepid, MO, PCK oraz sztabem telewizyjnego Klubu Pancernych w Warszawie poszerzyła się tematyka spotkań z cyklu „Z sercem do dziecka”. Dzięki otrzymanym materiałom mogliśmy organizować m. in. projekcje filmów i przyręczyć.

W ODPOWIEDZI na nasz apel skierowany do kilkunastu zakładów produkujących zabawki z prośbą o bezpłatne przekazanie zabawek odrzuconych przez KT, otrzymaliśmy ich bardzo wiele. Nadeszły także gry i książeczki do kolorowania. Te

ostatnie rozdawano dzieciom w formie nagród w organizowanych konkursach.

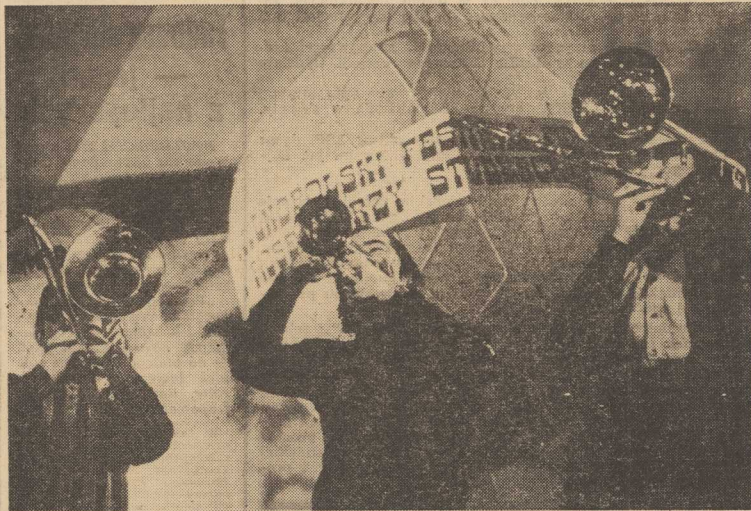
OPIARODAWCAMI byli: Spółdzielnia Inwalidów „Tęcza” w Szczecinie, Spółdzielnia Pracy „Pinki” w Sulejówku, „Udziałowa” w Czeszowie, „Zespół” w Warszawie, Czeszowskie Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego, Spółdzielnia Pracy Poligraficzno-Wydawnicza w Czeszowie oraz Zakłady Przemysłowe „Ruch” w Kobylcu k/Warszawy.

W ten sposób myśl „rzucona” na jednym z zebrań Komisji Kultury przerodziła się w stały kontakt z młodymi pacjentami, którzy z niecierpliwością oczekują teraz miłych dla nich odwiedzin.

Akcja ta — jedyna chyba w Polsce — zyskała też aprobatę personelu klinicznego. Studenci odwiedzając dzieci, dwa razy w tygodniu, mają okazję do utrzy mywania z nimi systematycznego kontaktu, dzięki temu zaś poznania psychiki chorego dziecka, a ponadto mogą przekonać się ozy obrany przez nich kierunek studiów jest właściwy.

Akcja trwa nadal i jest propagowana w środowisku studentów PAM, w którym znajduje coraz więcej zwolenników.

Odpowiedzialny za akcję „Z sercem do dziecka” RYSZARD Cwiklinski

FESTIWAL - i co dalej?

Ostatnie dni stycznia upłynęły w wielu środowiskach studenckich pod znakiem Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki i Piosenkarzy Studenckich w Krakowie. Impreza zorganizowana ze wspaniałą oprawą, ale też z olbrzymim trudem, stała się przeglądem wszystkiego co najlepsze w studenckim ruchu piosenkarzkim.

Eliminacje odbywały się w 10 środowiskach akademickich w Polsce i miały wyłonić najlepszych. Jednakże mimo gęstego siła eliminacyjnego przeglądu dorobku w Krakowie nie nastraja optymistycznie. Teksty piosenek były w większości ciekawe, podobne do siebie, brak w nich było odrobiny chociaż humoru, niektórzy sięgnęli do Konopnickiej i Asnyka — czyżby taki był profil studenckiej piśmiennictwa?

A mimo to studenckie festiwale mają dobre tradycje. To właśnie na nich rozpoczynali swoje kariery Demarczyk, Rodowicz, Grechuta, Zembaty i cała plejada innych. Tym razem festiwal nie miał, niestety, swojej gwiazdy. Ach, jakże wielki...

Po raz pierwszy od dawna, opinia jury zgodna była z życzeniami publiczności. Piosenka Jacka Kleyfka „Dobre wychowanie”, do słów Marcina Wołoskiego, cieszyła się największą popularnością. Szkoda więc wielka, że telewizja nie pokazała jej podczas transmisji koncertu finałowego. Czyżby mocny, ale i bardzo dobry tekst tej piosenki przeznaczony był wyłącznie dla wąskiego grona uczestników kabaretowych wieczorów „Salonu Niezależnych”?

JAK na tym to wypadło szcześcińskie środowisko studenckie? Szczecin reprezentowały dwie piosenkarki Iwona SZYCH i Elżbieta MIĘDRYS. Nagród i wyróżnień nie zdobyły, niemniej jednak, w trakcie prześluchań konkursowych, nie wypadły najgorzej. Trzeba pamiętać, że obie dopiero debutowały w tak poważnej mimo wszystko imprezie, a poza tym w naszym ośrodku akademickim od dawna już nie ma odpowiednich warunków do właściwego rozwoju piosenkarstwa studenckiego. Z jednej strony bowiem brak jest większego oddźwięku dla tej inicjatywy wśród szerokich studenckich kręgów, z drugiej jednak kluby studenckie, najlepsze miejsce gdzie piosenka może się rozwijać, nie stwarzały odpowiednich ku temu warunków. Tradycyjne „Giełdy piosenki” w „Kontrastrach” i słabnie Studio Piosenki w „Pino-ki” nie mogły zapełnić powstałej luki.

PEWNYM NOVUM, o którym od stycznia mówi się w środowisku jest bardzo cenna i potrzebna inicjatywa klubu studentów PAM „Pod wieżą”. Powstało tam mianowicie zupełnie nowe „Studio piosenki”, na razie eksperymentalnie, tylko dla studentów PAM. Jeżeli działalność studia znajdzie odpowiedni oddźwięk, a na pewno znajdzie, obejmie ono wszystkie uczelnie Szczecina. Mają się więc spotykać „Pod wieżą” piosenkarze i muzycy i osoby piszące teksty, a co wyjdzie z tej kooperacji — pokażą eliminacje do X jubileuszowego, i ponoc międzynarodowego, Festiwalu Piosenki i Piosenkarzy Studenckich w Krakowie. (ml)

SPORT - niemile widziany

POD KONIEC ub. roku studenci Pomorskiej Akademii Medycznej otrzymali nowy, od dawna oczekiwany, dom studencki zlokalizowany w pobliżu szpitala klinicznego na Pomorzanych. Jak już swego czasu pisał „Kurier” jest to tylko pierwszy etap budowy nowego osiedla akademickiego, na które złożą się w przyszłości trzy bliźniacze domy studenckie oraz tzw dom społeczny mieszczący stołówkę na 1500 osób, świetlicę, osiedlowy klub studencki i gabinety przychodni. Zakończenie budowy całego osiedla przewiduje się na rok 1974.

W osiedlu tym mieszkać będzie, za dwa lata, ponad 1000 studentów, tym bardziej więc dźwi absolutny brak obiektów sportowych. Jak nas poinformowano w Dziale Technicznym PAM, w pierwotnej koncepcji osiedla studenckiego zaprojektowano budowę basenu pływackiego oraz boiska sportowego. Później skreślono te obiekty ze względu na zbyt wysoki koszt całej inwestycji. Projekt budowy obiektów sportowych na nowym osiedlu więc istnieje — jest tylko „odłożony ad acta”.

PRZEWIDZIANE jest natomiast w obecnym projekcie zlokalizowanie w domu socjalnym pomieszczenia przeznaczonego do uprawiania tzw. cichych sportów — tj. gry w brydża czy szachy. Mamy jednak poważne wątpliwości czy brydż i szachy mogą zastąpić regularne uprawianie dyscyplin z prawdziwego zdarzenia, niezbędnych przecież do prawidłowego rozwoju organizmu każdego młodego człowieka. A z tzw. težyzną fizyczną studentów jest źle. Większość z nich, po II roku studiów, kiedy to kończą się zajęcia wf., traci kontakt ze sportem. Odbija się to rzeź jasna i na zdrowiu i na sprawności fizycznej młodych ludzi.

Warunki jakie do uprawiania sportu mają obecnie studenci Pomorskiej Akademii Medycznej też nie są najlepsze. Uczęszają oni na zajęcia wf (nawiasem mówiąc w skromnym wymiarze godzin) do hali sportowej przy ul. Narutowicza, na boisko AZS, na basen i Łodogryf. Jest rzeczą zrozumiałą, że w sytuacji, gdy te obiekty mają po kilku, a czasem nawet kilku nastu użytkowników, nie jest możliwe ani zwiększenie liczby godzin zajęć wf, ani ułożenie takiego planu zajęć, który odpowiadałby wszystkim zainteresowanym. Posiadanie własnych o-

bięktów sportowych dąłoby te możliwości. Również AZS miałby szanse znacznego rozwinięcia swojej działalności. Obecnie członkowie AZS narzekają na niedogodny rozkład treningów, odbywających się często w późnych godzinach wieczornych lub w godzinach zajęć na uczelni oraz na zbyt małą ich ilość.

Trzeba pamiętać, że wspomniane uczelniane obiekty sportowe byłyby zlokalizowane na osiedlu, w którym mieszkać będzie większość studentów PAM. Zachęciłoby to z pewnością do czynnego uprawiania sportu (także w ramach AZS) nawet tych, których obecnie odstrasza ją czasochłonne dojazdy i nie zawsze dogodne terminy.

CZY CHĘĆ posiadania własnych uczelnianych obiektów sportowych jest zbyt wygórnym postulatem studentów Pomorskiej Akademii Medycznej? Chyba nie. Mamy zresztą w kraju wiele wyższych uczelni posiadających własne zespoły obiektów sportowych. Nie tylko zresztą wyższe uczelnie — także szkoły podstawowe i średnie. Jeżeli wiele szcześcińskich szkół może mieć własne boiska sportowe, własne baseny pływackie, dlaczego ma tego nie mieć wyższa uczelnia? Sądzimy, że warto byłoby ponownie rozważyć sprawę zaplecza sportowego nowego osiedla akademickiego. Może że znajdzie ono swoje miejsce w 10-letnim planie rozwoju Pomorskiej Akademii Medycznej? Warto byłoby także do zaprojektowanych już obiektów (basen pływacki i boisko) dorzucić dalsze, takie jak nieduża hala sportowa oraz miejsce na zimowe lodowisko.

ZANIM jednak obiekty te zostaną wybudowane z funduszy PAM, można spróbować budowy niektórych inwestycji sportowych społecznie — rękami studentów, mieszkańców nowego osiedla. W ten sposób mogłoby powstać np. boisko z bieżniami i skoczniami oraz w szacie zimowym prowizoryczne lodowisko. Sądzimy, że mieszkańcy osiedla, jako przyszli użytkownicy tych obiektów, z chęcią pomogą w budowie.

JERZY KORALEWSKI

DZIEJE jednego rekina

NIEDAWNO prasa doniosła o złowieniu przez żalę młot „KANJAR” niecodziennego okazu — rekina-kosogona, który ważył przeszło 100 kg, a długość jego ciała wynosiła 4 metry. Kosogon (Alopias vulpius) zwany również łosem morskim, wyróżnia się spośród wszystkich rekinów charakterystyczną płetwą ogonową, której górny płatek podobny jest do ostrza kosi. I swą długością równa się niemal długości reszty całego ciała od pyska do nasady płetwy ogonowej. Zamieszkuje morza i oceany o ciepłych wodach. Największe okazy kosogonów ważą do 300 kg, a długość ich dochodzi do 5 metrów. Żywią się w ten sposób, że zataczają coraz ciśniejsze kręgi wokół ławicy ryb (śledziowiaki i makrełowatki) bez przerwy młocąc wodę twardym i elastycznym ogonem, a gdy przerażone ryby skupią się w małe stadka, atakują. Cepowata płetwa ogonowa może również ogłaszać zdobywcę głośnym biciem w wodę lub bezpośrednio w ryby (śląd angielska nazwa Thrasher - młocierz).

REKIN złowiony przez naszych rybaków znajduje się obecnie w preparatorni Muzeum Ichtiologicznego na Wydziale Rybnictwa Morskiego szcześcińskiej WSR, gdzie przy wydatnym udziale studentów został wypatrzone. Już wkrótce, po oczyszczeniu skóry, zostanie wypechany słażąc się cennym eksponatem muzealnym. Muzeum

Ichtiologiczne zostało przeniesione do naszego miasta z Olsztyna, z tamtejszej WSR. Jego opiekunem i organizatorem jest prof. dr Eugeniusz Grabda, dyrektor Instytutu Ichtiologicznego Wydziału Rybnictwa Morskiego. W muzeum znajdują się ciekawe okazy ryb i zwierząt morskich ze wszystkich akwariów połowowych naszej floty. Słowa uznania należą się wszystkim marynarzom i rybakom, którzy dostarczają te wspaniałe okazy szcześcińskiej placówce i pomagają w ten sposób w gromadzeniu zbiorów.

MUZEUM NARODOWE w Szczecinie nie było do tej pory zainteresowane tym, aby utworzyć również dział Biologii Morza w pełnym tego słowa znaczeniu, uczelnia zaś nie posiada warunków do przechowywania i konserwacji eksponatów. A może jednak warto byłoby pokusić się o utworzenie przy uczelni Muzeum Biologii Morza na bazie eksponatów wydziałowych i okresowej wystawy Muzeum Narodowego? Byłoby to okazją do udostępnienia niewielkiej liczby ciekawych i unikalnych zbiorów szerszemu gronu zwiedzających. W chwili obecnej okazy muzeum służą jedynie studentom jako pomoce naukowe w zagnajmianiu się z gatunkami ryb, z którymi spotykają się na pewno w przyszłej pracy zawodowej.

HALINA DWORCZAK

NA ZDJĘCIU: studenci Wydziału Rybnictwa Morskiego szcześcińskiej WSR przygotowują dostarczonego przez rybaków młot „Kanjar” rekina - kosogona. Foto: W. Srozdziński

„STARÓWKA” — klub założony w 1970 roku, należy do nielicznych w Szczecinie pomieszczeń o oryginalnej scenarzu wewnętrznej. Tworzą ją pianicze skłópienia i naturalna starość murów.

Od pewnego czasu w tym właśnie klubie organizowane są tzw. jazzowe wtorki. Imprezy odbywają się co tydzień i są godne większego niż dotychczas zainteresowania się nimi ze strony wszystkich studentów lubieżnych dobrą muzyką. Jazzowa pianica już dzisiaj przyjmie w swoje progi (na razie uprawiane nieliczne grono) studentów, nie będzie sobie płacić za wstęp. Kierownictwo „Starówki” obiecuje coś więcej: jazzowe wtorki mogą przy naszej pomocy

List ze „Starówki”

„VENI, VIDI...”

stać się imprezą środowiskową, co jest tym ciekawsze, że niezaplanowanymi gośćmi „Starówki” są jazzmani o renomowanej sławie. Wspólnie tylko takie zespoły jak: Naboraj, Maszurkiewicz, Sadowski, Lisowski, Dąbrowski, grupa Benibok. Powinnością byłoby ich opiniami. Jest to pianica o naturalnej akustyce, pianica w której, przy znających szlękę słuchaczy, wytwarza się niepowtarzalny nastrój”. Dla

dopełnienia tego doświadczenia muzyki grającej na małej scenie z widzący w głębi starą trąbkę jako jedynym elementem osobistym, nie korzystając z nagłośnienia. Całość oprawiają kolorowe światła reflektorów.

POINFORMOWANO MNIE, że „Starówka” działa m. in. pod egidą Związku Nauczycielstwa Polskiego, zarządkowatym więc pertraktacje z ZNP o udostępnienie klubu dwa, trzy razy w tygodniu na imprezy studenckie, bowiem to pianicze pomieszczenie świetnie nadaje się na studencką scenkę małych form bądź spektakli kabaretowych. Wyjdzie mi się, że tą sprawą powinna zająć się Komisja Kultury TO ZSP.

Robert KORTAS